

дѣлание на преминали-тѣ двайсетъ години нищо не са е случило и дори не знаятъ за нейната зла честь. Ела да ти разкажа на цѣло история-та ѝ, защо-ти ти знаешъ вече нейната сонетта. Забрави вече седемдесетъ и петъ-тѣ, кои-то азъ държа въ тази книга, за кои-то ти казвашъ да биле райски, всички тѣзи сж отъ онова време, коги-то рана-та бѣше още прѣсна, и отъ като ти разкажахъ история-та имъ, можешъ да ги прочетешъ още веднажъ; чакъ тогива, ти ще ги разберешъ.»

Той усѣкна свѣща съ една вжздишка, коя-то ми са чу повече заканителна отъ колко-то трагическа и послѣ сѣдна на столица-та си задъ маса-та, позажюмѣ малко и заровирж-цѣ-тѣ си въ джебове-тѣ отстрана на овехтеля си палтонъ. Тогава бѣше около 9 часа вечеръ. Место-то предъ кжща-та му бѣше тихо като мжртва нощъ; само са чуваше кладенеца да трополи и дѣте-то да сумти. Най-сетѣ той захвана послѣ едно джлго мжлчание съ обикновенния си гласъ:

«Ессо, amico mio, работа-та бѣше тжй. Въ начало-то на трийсета-та си година—ти си много младъ за да са размислишъ толкова отколѣ — живѣеше тази Ерминия тука въ това мѣсто, съ майка си и съ сестра си, кои-то и тѣ тжй сжщо сж отколѣ мжртва и погребани. Кога излезешъ изъ порта-та навжнъ и минешъ на дѣсно въ улица-та нагорѣ камъ стари-тѣ развалини на вжрха тамъ на наша-та планина, на прѣдѣ ти ще са види една кжщичка, повече една колиба, коя-то сега нѣма нито керемиди, а само нѣколко изгнили диреци, па и на време-то не била по-добра въ джждовно и горѣщо време, само голѣмо-то кестенено дърво, кое-то глѣдашъ сега изсжхнало, закриваше я съ гжста-та си шума и дебели клонове, и то тогава кога-то намъ трѣбваше дебела сѣнка. Въ този голъ каменливъ купъ, кой-то по-скоро може са рѣ прилича на пещера да живѣятъ звѣрове-тѣ вжтрѣ, тамъ живѣеше Ерминия. Баща ѝ бѣше съ време умрѣлъ, майка-та не са свжрташе у дома си, тжй що-то фамилия-та жално бѣше испаднала, а доста ѝ бѣше като ѝ са позволяваше да са вгнѣзди въ онѣзи каманаци. Дохождаха имъ сегисъ тогисъ гости да ги подпомагатъ, защо-то познаваха мжжъ-тѣ на вдовица-та. Но ти знаешъ какъ казва пословица-та:

Sacco rotto non tien miglio,

Pover uomo non va a consiglio;

всичко бѣше на вѣтара. Момичета-та, кои-то тжй смѣло живѣяха, работяха цѣлий день, предяха, плетяха, ще си пречюпатъ пржсти-тѣ отъ работа, кога-то комшини-тѣ и тѣ вжрпа-